

Redactioneel

Krisis kickt. In dit nummer voert Lieven de Cauter lezers een eind weegs de wereld van de moderne bedwelming binnen. Zijn 'Kleine esthetica van de roes' laat zich lezen als een avontuurlijke verkenningstocht in de domeinen van de roes. Gids is Walter Benjamin die, aldus De Cauter, met zijn theorie over de profane verlichting de prikkelende aanzet doet om de roes, in dit kapitalistische tijdperk van de emancipatie der sensaties, nader te proeven. Neerslag van deze expeditie is een geestverruimend artikel dat het niemandsland van het negentiende- en twintigste-eeuwse bewustzijn openlegt.

Ook Rudi Laermans exploreert een modern levensgevoel. Aan het romantische verlangen naar die Ene is uittentreure literair uitdrukking gegeven, maar voor de *romaneske* ervaring zijn nog maar weinig woorden gevonden. Toch zal het de *Krisis*lezer niet onbekend zijn: de vluchtige ontmoeting, de kortstondige uitwisseling van blikken in het grote-stadsgewoel... In zijn 'De romaneske stad' probeert Laermans het vluchtige en gefragmenteerde vast te leggen.

En *Krisis* biedt meer. Siep Stuurman is aanwezig met een voordracht, gepresenteerd voor een keur van Nederlandse politicologen, waarin hij een lans breekt voor een opheffing van het rigide onderscheid tussen politieke filosofie en empirische methodiek. De tekst biedt een interessante blik in de ideologische keuken van de actuele politicologie-beoefening. Maar afgezien van deze keukengeheimen lijkt Stuurmans bijdrage alleen al de moeite waard om de opzet interdisciplinaire verbindingen tot stand te brengen tussen politiek, kunst, literatuur, religie en natuurwetenschap, met het oogmerk het politieke debat een plaats te gunnen in de cultuur van een tijdperk in de ruimste zin van het woord.

Het beeldmateriaal bestaat deze keer uit drie grafieken van de Poolse kunstenaar Pawel Nizinski; Gerdien Verschoor geeft een korte toelichting bij dit werk.

Paul van den Berg en Annelies den Dulk interviewden *Seyla Benhabib*, op dat moment werkzaam als gasthoogleraar filosofie in Frankfurt waar zij Jürgen Habermas verving. In dit vraaggesprek gaat Benhabib in op de problematische verhouding tussen feministische theorievorming en kritische maatschappijtheorie à la Habermas. Tegelijkertijd geeft zij een verduidelijking van haar positie in het debat over de relatie tussen het morele en het politieke. Hoe chaotisch de omstandigheden ook waren waaronder het interview in Groningen, in een door de Wolters-Noordhof krakers onder handen genomen localiteit, werd afgenomen, het resultaat geeft een helder inzicht in de creatieve wijze waarop Benhabib ethische en praktische dilemma's weet te herformuleren tot probleemstellingen die nadere discussie uitlokken.

Verder reageert Ido Weijers op Lolle Nauta's essay 'De subcultuur van de wijsbegeerte' in *Krisis* nummer 39. Weijers' kritiek heeft vooral betrekking op Nauta's beeldvorming van de plaats van de filosofie in Nederland in het eerste naoorlogse decennium. Hij voert aan dat Nauta's privé-geschiedenis met de filosofie hier niet de beste leidraad vormt: niet zozeer de 'zuiver' filosofische belangstelling voor het existentialisme, als wel de belangstelling van allerlei vakwetenschappers voor de *fenomenologie* was gezichtsbepalend voor deze tijd. Verrassende uitkomst is dat in plaats van Nauta's 'vervreemding' volgens Weijers juist 'geborgenheid' het passende codewoord voor deze periode is. Nauta zal in een volgend *Krisis* nummer Weijers, evenals Frans van peperstraten met zijn beschuldiging van 'ilosofie' (zie nummer 40), van repliek dienen.

Meer politieke filosofie in de column, deze keer geschreven door Gijs van Oenen. Van Oenen neemt hierin het fenomeen van het congresgebeuren op de korrel met zijn relativerend relaas van een politicologische topconferentie in New York - waar hij gelukkig toch ook in de persoon van *Judith Shklar* een nieuwe intellectuele heldin vond.

Tenslotte twee recensies. Sjaak Koenis bespreekt Paul Kuypers' *Pretenties en partijen* en L. Heyde en H. Visser: *Filosofie en democratie*, en Tsjalling Swierstra doet verslag van zijn lezing van *Divided We Stand. Redefining Politics, Technology and Social Choice*, door Michiel Schwartz en Michael Thompson.